

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

El-Raye Gazetesi

- Siyasi Bakışlar -

“Özgürlük Projeleri” ve ABD'nin İran'a Yönelik Üsluplarındaki Değişim

Üstad Esad Mansur'un Kaleminden

ABD yönetiminin, bir yöntemde başarısız olduğunda, bir hedefi gerçekleştiremediğinde ya da kayıpların kazançlardan daha fazla olduğunu gördüğünde, bunu hemen değiştirdiği gözlemlenmektedir.

Nitekim İran'daki birinci ve ikinci kademe liderleri öldürerek rejimi devirmekten ya da ona boyun eğdirtip kendisine tabi bir hale getirmekten aciz kalınca, 40 gün süren saldırılarını iki haftalığına, ardından da belirsiz bir süre için durdurduğunu ilan etmiş ve İran'la bir anlaşma imzalamak üzere müzakerelere yönelmiş ve bu süreçte de Trump, rejimi değiştirdiğini iddia etmiştir.

Oradaki rejim yetkililerinin tutumunda kayda değer bir değişiklik olmadığını görünce, İran limanlarını abluka altına almaya yönelmiştir. Ancak bu, Hürmüz Boğazı üzerinde hakimiyet kuran İran'ın teslim olmasıyla sonuçlanmamıştır. Böylece yüzlerce dev gemi Körfez'de mahsur kalmıştır.

Saldırı başladığında kimseden yardım istememiştir; çünkü dünyanın altını üstüne getirebileceğine ve gökyüzünü ateşe verebileceğine dair bir kibirle doluydu. Ancak o, kendi sahip olduğu silahların onda birine bile sahip olmayan bir ülke karşısında çaresiz olduğunu gördü. Bunun üzerine boğazı kontrol altına alabilmek için yardım çağrısında bulundu ancak Batılı müttefikleri ona yanıt vermedi.

Bunun üzerine başka bir üsluba başvurdu ve 4/5/2026'da, Ortadoğu kriziyle hiçbir ilgisi olmayan ve Hürmüz Boğazı'nda mahsur kalan, kendisinin “tarafsız” olarak nitelendirdiği ülkelerin gemilerine boğazı geçmeleri için yardım etme bahanesiyle “Özgürlük Projesi” adında bir operasyon başlatacağını duyurdu.

Bunu başaramayınca projeyi durdurdu ve 6/5/2026 sabahı erken saatlerde projenin askıya alındığını duyurarak şöyle dedi: “Pakistan ve diğer ülkelerin talebi doğrultusunda, İran'a karşı yürütülen kampanya sırasında elde ettiğimiz muazzam askeri başarı ve ayrıca İran temsilcileriyle tam ve nihai bir anlaşmaya varılması yolunda büyük ilerleme kaydedilmiş olması nedeniyle; abluka tam yetkiyle ve yürürlükte kalmaya devam ederken, Özgürlük Operasyonu'nun (gemilerin Hürmüz Boğazı'ndan geçişi), anlaşmanın nihai hale getirilip imzalanıp imzalanamayacağını görmek amacıyla kısa bir süreliğine durdurulması konusunda karşılıklı olarak mutabık kaldık.” Aynı günün akşamı da şunu iddia etti: “Son 24 saat içinde İran konusunda son derece verimli görüşmeler yaptık ve bir anlaşmaya varmamız oldukça muhtemel. İran, nükleer silah sahibi olmaktan vazgeçmeyi kabul etti.”

İddialarından hiçbir sonuç çıkmayınca ve İran 9 maddelik önerisine yanıt vermeyip bunun yerine 14 maddelik bir karşı öneri sununca, İran ile deniz

çatışmalarına girmeye karar verdi. Bunun savaşa geri dönüş olmadığını, savaşı yeniden başlattığı izlenimi vermemek için söyledi; çünkü eğer bu savaşın yeniden başlaması olsaydı ve hiçbir sonuç elde edemeseydi, ikinci kez başarısız olmuş olacaktı ve ayrıca Kongre'den savaş onayı istemek zorunda kalacaktı. Görünüşe göre bu yöntemi kullanacak; vuracak ve duracak.

Dışişleri Bakanı Rubio, 5/5/2026 tarihinde şunları duyurmuştu: “Başkan Trump'ın Kongre'ye bildirdiği üzere ABD İran'a yönelik saldırı operasyonlarını sonlandırmış, şu anda savunma aşamasına geçmiş ve destansı öfke operasyonu sona ermiştir. Bu aşamayı sonlandırdık ve özgürlük projesini başlattık.” Ve şöyle dedi: “Körfez'deki denizciler izole ediliyorlar, açlığa maruz kalıyorlar ve tehlike altındalar; bunun sonucunda sivil denizcilerden en az 10 denizci hayatını kaybetti.” İran'ı müzakere masasına oturmaya ve ABD'nin şartlarını kabul etmeye çağırdı; ABD'li temsilciler Witkoff ve Kushner'ın diplomatik bir çözüm bulma çabalarını sürdürdüklerini belirtti ve şunları zikretti: “Çözümün, İran'ın hala derin yerlerde (yeraltı tünelleri ve kompleksler) sakladığı nükleer malzemeleri de kapsaması gerekir.”

Trump, 1/5/2026 tarihinde ABD Kongresi'nin Temsilciler Meclisi ve Senato başkanlarına, üçüncü ayına giren savaşı sürdürmek için yetki talebinde bulunmak zorunda kaldığı Kongre'nin uyguladığı baskıların ardından, İran'daki saldırı operasyonlarının sona erdiğini bildirdi. Başkan, askerlerin 60 günden fazla süreyle konuşlandırılması durumunda yasama organından yetki alınması gerektiğini belirten yasaya uyduğunu vurguladı.

İran bu teklife yanıt vermeyip şimdiye kadar bir anlaşma imzalamak üzere müzakerelerin yeniden başlamasını kabul etmeyince yeniden tehdit etmeye başladı ve 9/5/2026 günü “Özgürlük Plus” adını verdiği ancak ayrıntılarını açıklamadığı bir projeyi ilan etti ancak ABD'li yetkililer şunları söyledi: “Bu proje, Körfez'deki ABD askeri varlığının artırılmasını, İran limanlarına uygulanan deniz ablukasının sıkılaştırılmasını ve Hürmüz Boğazı'ndaki misilleme operasyonlarının güçlendirilmesini içermektedir.” “Özgürlük projesinin” daha önceki versiyonunun, ticari petrol tankerlerine eşlik etmeye sınırlı sayıda savaş gemisi gönderilmesiyle sınırlı kaldığı ve yaklaşık 15 bin asker ile 100 uçağın konuşlandırıldığı belirtildi. İran'ın tehditleriyle karşılaşmasından dolayı bazı gemileri kurtarmada yalnızca kısmen başarılı olabilmıştır.

Amerikan Axios sitesi, 6/5/2026 tarihinde Pakistanlı bir kaynaktan şu sözlerini aktardı: “ABD ve İran, savaşı sona erdirmek için tek sayfalık bir mutabakat metni üzerinde anlaşmaya yaklaştılar. Anlaşma, İran'ın uranyum zenginleştirme faaliyetlerini askıya alma taahhüdünü, ABD'nin yaptırımları kaldırmayı kabul etmesini, dondurulmuş milyarlarca Dolarlık İran varlıklarının serbest bırakılmasını ve her iki tarafın da Hürmüz Boğazı'ndan geçişe getirilen kısıtlamaları kaldırmasını içermektedir.”

Bu da Trump'ın İran'la bir anlaşma yapmak zorunda olduğu anlamına gelmektedir; zira savaşın yeniden başlaması için Kongre'nin onayı gerekmekte olup bu ise garanti değildir; ayrıca savaşın yeniden başlamasının sonuçları da garanti değildir ki bunu daha önce denemiş ve başarısız olmuştu. Aynı şekilde Körfez'de mahsur kalan gemileri kurtarma projesinin de başarılı olabilmesi için

uzun bir süre gerektirmekte olup bu da risklerle doludur. Trump hakkında dikkat çekici olan şey, kârlı anlaşmaları hızla gerçekleştirmek istemesidir; bu yüzden siyasi çalışmasını ticari çalışmasına kıyaslamaktadır ki onun ölümünün sırrı da işte budur.

Üslupları değiştirmek iyi bir şeydir; ancak bunları kısa aralıklarla değiştirmek övgüye değer bir durum değildir; aksine bir bocalamaya ve gerçekliğin ve işlerin gidişatının derinlemesine ve aydın bir şekilde incelenmediğine delalet etmektedir. Dolayısıyla bu, bir plan olmadan bocalayan birinin şöyle demesi gibidir; şu üslubu deneyelim, eğer bir faydası olmazsa bir başkasını ve diğerlerini deneyelim. Bu durum, üslupları koyanlara duyulan güveni kaybettirebilir. Çünkü üslup, doğaçlama değil, derinlemesine bir incelemenin ardından hedefi gerçekleştirmek için belirlenmektedir. Bu da Amerika'nın korkulduğu kadar güçlü olmadığını ve onun yenilgiye uğramasının mümkün olduğunu göstermektedir; bu ise Allah'ın izniyle Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafet kurulduğunda ve **Hizb-ut Tahrir**'in liderliği gibi sadık, bilinçli ve çelik gibi bir iradeye sahip siyasi bir liderlik olduğunda gerçekleşecektir.

Bu arada ülkelerinin değerini ve Amerika'ya ihtiyaç duymayacak kadar büyük potansiyelini kavrayamayan Pakistanlı yöneticiler, onu çıkmazından kurtarmak için bir girişim başlatmıştır; bu süreçte arabulucu ve postacı rolünü üstleniyorlar, efendileri Trump'a hizmet etmek için can atıyorlar ki, Trump onları çıkmazdan kurtarsın ve bölgedeki projelerini hayata geçirsın. Oysa ona karşı çıkıp, Amerika'dan bağımsızlıklarını ilan etmeleri, Müslümanların ve ülkelerinin birliği için çalışmaları ve iktidarı **Hizb-ut Tahrir**'e devretmeleri gerekirdi. Böylece Amerika'ya, Halife Ömer'in Perslere ve Bizans'a gösterdiğini gösterirlerdi.

Kaynak: [El-Raye Gazetesi-599. Sayı-13/05/2026](#)